

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (4) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Activitățile de administrare a creanțelor fiscale desfășurate de către alte instituții/autorități publice care au calitatea de organe fiscale se realizează astfel:

a) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale centrale, în situația în care instituția/autoritatea face parte din structura administrației publice centrale;

b) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale locale, în situația în care instituția/autoritatea face parte din structura administrației publice locale.”

2. După alineatul (2) al articolului 21 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În sensul prezentului articol, prin momentul constituirii bazei de impozitare se înțelege sfârșitul perioadei fiscale definite potrivit Codului fiscal sau altor legi care reglementează creanțe fiscale.”

3. După alineatul (4) al articolului 32 se introduce un nou alineat, alin. (5) cu următorul cuprins:

„(5) Modificarea domiciliului sau sediului social care reprezintă și domiciliul fiscal are ca efect și modificarea de drept a domiciliului fiscal iar contribuabilul/plătitorul nu are obligația depunerii cererii de modificare a domiciliului fiscal. În acest caz, transferul dosarului fiscal al contribuabilului/plătitorului de către vechiul organ fiscal central către noul organ fiscal central se face în termen de 15 zile lucrătoare de la data înscrierii în registrele în care, potrivit legii, se înregistrează modificările privind sediul social/domiciliul.”

4. După alineatul (3) al articolului 36 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care se modifică domiciliul fiscal potrivit art. 32 alin. (5), competența teritorială trece la noul organ fiscal central de la data împlinirii termenului prevăzut la acest alineat.”

5. Alineatul (2) al articolului 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestuia, direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, la domiciliul fiscal, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”

6. După alineatul (2) al articolului 47 se introduc trei noi alineate, alin. (2¹) – (2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dacă în procedura comunicării directe a actului administrativ fiscal la domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestuia, acesta refuză primirea actului sau nu este găsit la domiciliul fiscal, se va afișa pe ușa destinatarului o înștiințare.

(2²) Înștiințarea prevăzută la alin. (2¹) trebuie să cuprindă:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) numele și prenumele celui care a făcut afișarea și funcția acestuia;
- c) numele, prenumele și domiciliul fiscal celui înștiințat;
- d) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal în legătură cu care se face înștiințarea;
- e) anul, luna, ziua și ora când afișarea a fost făcută;
- f) semnătura celui care a afișat înștiințarea.

(2³) În situația prevăzută la alin. (2¹) contribuabilul/plătitorul ori împuternicitul acestuia este în drept să se prezinte la sediul organului fiscal emitent pentru a i se comunica actul administrativ fiscal în termen de maxim 15 zile de la data afișării înștiințării. În situația în care contribuabilul/plătitorul sau împuternicitul acestuia nu se prezintă în acest termen, actul se consideră comunicat la împlinirea acestui termen.”

7. După alineatul (10) al articolului 47 se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Ori de câte ori comunicarea se realizează prin afișare, potrivit alin. (2¹), sau prin publicitate, potrivit alin. (5), organul fiscal întocmește un proces-verbal. Procesul-verbal se întocmește și în situația în care contribuabilul primește actul administrativ fiscal, dar refuză să semneze dovada de înmănare ori, din motive întemeiate, nu o poate semna.”

8. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

”ARTICOLUL 61

Obligația instituțiilor de credit și altor entități de a furniza informații

(1) Instituțiile de credit au obligația ca, la solicitarea organului fiscal central, să comunice, pentru fiecare titular care face subiectul solicitării:

- a) toate rulajele și/sau soldurile conturilor deschise la acestea, precum și informațiile și documentele privind operațiunile derulate prin respectivele conturi;
- b) beneficiarii reali ai operațiunilor bancare, definiți potrivit legii.

(2) Instituțiile de credit sunt obligate să comunice organului fiscal central, zilnic, următoarele informații:

a) lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică ce deschid ori închid conturi, precum și datele de identificare ale persoanelor care dețin dreptul de semnătură pentru conturile deschise la acestea;

b) lista persoanelor care închiriază casete de valori, precum și încetarea contractului de închiriere;

c) operațiunile în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele, definite potrivit legii;

d) transferurile externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro.

(3) Organul fiscal central la cererea justificată a organului fiscal local sau a altei autorități publice centrale și locale, transmite informațiile primite potrivit alin. (2) lit. a) referitoare la conturile bancare, în scopul îndeplinirii de către aceste autorități a atribuțiilor prevăzute de lege. Solicitarea și transmiterea de informații se face prin intermediul sistemului informatic pus la dispoziție de către A.N.A.F. Pe bază de protocol, încheiat între organul fiscal central și organul fiscal local sau altă autoritate publică, se poate asigura accesul direct în baza de date a organului fiscal central.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (3), informațiile obținute potrivit alin. (1) și alin. (2) lit. b) – d), precum și cele de la alin. (2) lit. a) referitoare la persoanele care dețin drept de

semnătură, sunt utilizate doar în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale organului fiscal central.

(5) Următoarele persoane fizice sau juridice au obligația de a transmite organului fiscal central, zilnic, rapoartele de tranzacții suspecte definite potrivit legii, pentru operațiunile în lei sau în valută despre care au luat cunoștință cu ocazia desfășurării activității, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele, definite potrivit legii:

- a) instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;
- b) instituțiile financiare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;
- c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează, agenții de marketing autorizați/avizați în sistemul pensiilor private;
- d) cazinourile;
- e) notarii publici, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență în întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienților, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăților comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare ori desfășurarea, potrivit legii, a altor activități fiduciare, precum și în cazul în care își reprezintă clienții în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;
- f) furnizorii de servicii pentru societăți și alte entități sau construcții juridice, alții decât cei prevăzuți la lit. e), așa cum sunt definiți potrivit legii;
- g) persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;
- h) agenții imobiliari;
- i) asociațiile și fundațiile;
- j) orice persoană sau entitate care realizează transferuri electronice de numerar.

(6) Conținutul informațiilor, standardul de transmitere, tipurile de informații în legătură cu operațiunile și soldurile aferente conturilor bancare, precum și procedura de transmitere a informațiilor prevăzute de prezentul articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

9. Alineatul (1) al articolului 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pot refuza să furnizeze informații cu privire la datele de care au luat cunoștință în exercitarea activității lor preoții, avocații, consultanții fiscali, auditorii, experții contabili, medicii și psihoterapeuții. Aceste persoane nu pot refuza furnizarea informațiilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația fiscală în sarcina lor.”

10. După alineatul (1) al articolului 76 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Ori de câte ori legislația fiscală prevede un termen în care contribuabilii trebuie să își îndeplinească obligațiile prevăzute de legea fiscală, acesta poate fi prelungit, pentru motive justificate ce țin de activitatea de administrare a creanțelor fiscale, prin acte normative emise astfel:

- a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;
- b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local;
- c) prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de către alte instituții/autorități publice care au calitatea de organe fiscale.”

11. Alineatul (6) al articolului 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Declarația de înregistrare fiscală se depune în termen de 30 de zile de la:

a) data înființării potrivit legii, în cazul persoanelor juridice, asocierilor și al altor entități fără personalitate juridică;

b) data începerii activității pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția celor care se înregistrează, potrivit legii speciale, la registrul comerțului;

c) data obținerii primului venit sau dobândirii calității de angajat, după caz, în cazul persoanelor fizice, altele decât cele de la lit. b);

d) data obținerii primului venit, în cazul persoanelor fizice și juridice nerezidente care nu au un sediu permanent sau o reprezentanță în România.”

12. După alineatul (3) al articolului 83 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția termenului de transmitere către instituțiile de credit a certificatului de înregistrare fiscală care, în acest caz, este de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală.”

13. Alineatul (1) al articolului 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a declara organului fiscal central, înființarea de sedii secundare, în termen de 30 de zile de la:

a) data înregistrării/menționării acestora la registrul comerțului sau în alte registre în care a fost înregistrată entitatea care le-a înființat;

b) data actului de înființare, în alte cazuri decât cele prevăzute la lit. a).”

14. După alineatul (6) al articolului 85 se introduce un nou alineat, alin. (7) cu următorul cuprins:

„(7) Prevederile alin.(6) nu sunt aplicabile în cazul în care organul fiscal deține documente doveditoare ale informațiilor înscrise în declarație de la contribuabil sau alte autorități ori instituții publice.”

15. Alineatele (5), (6) și (8) ale articolului 92 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. a), d), e), f) și g) se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) își îndeplinește toate obligațiile declarative prevăzute de lege;

b) nu înregistrează obligații fiscale restante.

(6) În cazul contribuabilului/plătitorului prevăzut la alin. (1) lit. d) - g), în vederea reactivării, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (5) și (5¹), trebuie să nu se mai afle în situația pentru care a fost declarat inactiv, conform mențiunilor înscrise în registrele în care a fost înregistrat, precum în nicio altă situație prevăzută la alin. (1) lit. d) - g).

.....
(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), (5¹) și (6), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.”

16. După alineatul (5) al articolului 92 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv conform alin. (1) lit. b) și c) se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute la alin. (5) și dacă organul fiscal central care a propus reactivarea constată că acesta funcționează la domiciliul fiscal declarat.”

17. Alineatul (1) al articolului 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, precum și declarațiile fiscale care se transmit obligatoriu prin asemenea mijloace se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

18. După alineatul (5) al articolului 103 se introduce un nou alineat, alin. (6) cu următorul cuprins:

„(6) În cazul creanțelor administrate de organul fiscal central sau de organul fiscal local, declarația fiscală depusă la un organ fiscal necompetent este considerată a fi depusă la data înregistrării acesteia la organul fiscal necompetent. În acest caz, organul fiscal necompetent transmite declarația fiscală la organul fiscal competent în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării declarației.”

19. După alineatul (4) al articolului 134 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Ori de câte ori în alte proceduri sunt necesare constatări în legătură cu operațiuni și obligații supuse inspecției fiscale în derulare, organele de inspecție fiscală desemnate cu efectuarea inspecției fiscale pot încheia un proces-verbal de control inopinat.”

20. Alineatul (1) al articolului 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Procesele-verbale care stau la baza sesizării organelor de urmărire penală prin care organele fiscale constată situații de fapt ce ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, precum și procesele-verbale încheiate la solicitarea organelor de urmărire penală, prin care se evaluează prejudiciul nu sunt acte administrativ-fiscale în sensul prezentului cod.”

21. După alineatul (3) al articolului 155 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal prin decizii de impunere comunicate după expirarea termenelor de plată prevăzute de Codul fiscal sau alte legi speciale care reglementează creanțe fiscale, sunt scadente în termen de 5 zile de la data comunicării deciziei de impunere, cu condiția depunerii de către contribuabil/plătitor a declarațiilor fiscale în termenul prevăzut de lege.”

22. După alineatul (2) al articolului 160 se introduc patru noi alineate, alin. (3)-(6), cu următorul cuprins:

„(3) După finalizarea procedurii succesoriale notarul public transmite organului fiscal central competent, precum și organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile ce fac obiectul succesiunii, în termen de 30 de zile de la încheierea acesteia, o copie a certificatului de moștenitor.

(4) După finalizarea procedurii de autentificare a unui act de transfer a dreptului de proprietate, notarul public comunică organului fiscal local o copie a actului de înstrăinare a bunurilor imobile.

(5) Solicitarea și eliberarea certificatului de atestare fiscală potrivit alin. (2) sau art. 159 alin. (1), precum și transmiterea documentelor prevăzute la alin. (3) și (4) se face prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform unei proceduri care se aprobă astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Uniunii Naționale a Notarilor Publici, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal central;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Uniunii

Naționale a Notarilor Publici, pentru solicitările ce se depun la organul fiscal local.

(6) Organele fiscale centrale și locale au acces la registrele naționale notariale conform procedurii aprobate potrivit alin. (5).”

23. Alineatul (2) al articolului 162 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lista se publică trimestrial, până în ultima zi a primei luni din trimestrul următor celui de raportare, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și semestrial, până în ultima zi a primei luni din semestrul următor celui de raportare, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local. Lista cuprinde obligațiile fiscale restante la sfârșitul trimestrului sau, după caz, semestrului și neachitate la data publicării listei. Plafonul obligațiilor fiscale ce urmează a fi cuprinse în listă se stabilește astfel:

a) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui A.N.A.F.;

b) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre a consiliului local;

c) în cazul creanțelor fiscale administrate de alte instituții publice, prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.”

24. La articolul 163, alineatul (11), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia.”

25. La articolul 165, alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii.”

26. Alineatul (4) al articolului 176 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Penalitatea de întârziere nu se aplică pentru obligațiile fiscale principale pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181.”

27. După alineatul (11) al articolului 181 se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie de impunere emisă urmare procedurii de verificare a situației fiscale personale. În acest caz penalitatea de nedeclarare se calculează începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

28. Alineatele (4) și (6) ale articolului 191 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile art. 158 certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold la data eliberării acestuia.

(...)

(6) Prin excepție de la prevederile art. 158 certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.”

29. După alineatul (3) al articolului 199 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile fiscale principale eșalonate la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181. În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru aceste obligații fiscale se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1).”

30. La art. 201 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 201 - Dobânzi în cazul pierderii valabilității eşalonării la plată”

31. La articolul 233 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, și doar o singură dată pentru același debitor, prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea regulilor în materie de ajutor de stat.”

32. La articolul 250 alineatul (4), litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor nu au obligații fiscale restante la sfârșitul lunii anterioare datei licitației față de organul fiscal emitent al anunțului. Verificarea acestei condiții se face de organul fiscal, din oficiu, pe baza informațiilor obținute din evidențele fiscale;”

33. La articolul 250 alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(14) În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul poate fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât cuantumul taxei de participare la licitație.”

34. După alineatul (14) al articolului 250 se introduce un nou alineat, alin. (14¹), cu următorul cuprins:

„(14¹) Prin excepție de la prevederile alin. (14), în cazul în care se valorifică bunuri imobile, iar la licitație se prezintă un singur ofertant, vânzarea se poate face doar în condițiile în care se oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.

35. Alineatul (2) al articolului 255 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic decât 50% din prețul de evaluare a bunurilor. În acest caz, bunul poate fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației. Dispozițiile alin. (14) și alin. (14¹) ale art. 250 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

36. După alineatul (5) al articolului 257 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Sumele realizate în cursul procedurii de executare silită efectuată în baza titlurilor executorii transmise, potrivit legii, organului fiscal de către alte instituții sau autorități publice, se virează de către organul fiscal în conturile indicate de instituția sau autoritatea solicitantă sau în titlul executoriu, după caz, în termen de 15 zile de la încasare sau de la încheierea procesului de distribuire a sumelor încasate în procedura de executare silită.”

37. După alineatul (7) al articolului 272 se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care sunt individualizate obligații fiscale accesorii aferente unor obligații fiscale principale individualizate într-o decizie de impunere sau, după caz, într-o decizie pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, contestată în condițiile prezentului titlu, se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor sau, după caz, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. competentă să soluționeze contestația împotriva deciziei de impunere sau, după caz, împotriva deciziei pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală.”

38. Alineatele (3) și (4) ale articolului 278 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia și obligațiile fiscale

nu se înscriu în certificatul de atestare fiscală. Aceste efecte privesc atât obligațiile fiscale principale individualizate în actul administrativ suspendat la executare cât și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, chiar dacă aceste obligații fiscale accesorii sunt individualizate în acte administrative fiscale care nu sunt suspendate la executare.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 173 și ale art. 181, în cazul în care instanța judecătorească de contencios administrativ admite cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se datorează penalități de întârziere sau penalități de nedeclarare pe perioada suspendării. În cazul creanțelor administrate de organul fiscal local, pe perioada suspendării se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracțiune de lună, reprezentând echivalentul prejudiciului.”

39. Alineatul (5) al articolului 281 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data depunerii contestației contestatorul se poate adresa, pentru anularea actului, instanței de contencios administrativ competentă potrivit Legii nr. 554/2004. La calculul termenului de 6 luni nu se iau în considerare perioadele prevăzute la art. 77 alin. (2) precum și cele în care procedura de soluționare a contestației este suspendată potrivit art. 277.”

40. La articolul 286, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

”i) schimb de informații automat:

1. în sensul art. 291 alin. (1) și al art. 291¹, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art.291 alin.(1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și procesare a informațiilor din acel stat membru.

2. În sensul art. 291 alin. (4), comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În contextul art. 291 alin. (4) și (7), al art. 304 alin. (2) și al art. 308 alin. (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa I la prezentul cod.

3. În sensul oricăror alte dispoziții din prezentul capitol, în afară de art. 291 alin. (1) și (4) și de art. 291¹, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. (1) și (2);”

41. La articolul 286, după litera m), se introduc șase noi litere, lit. n) – ș), cu următorul cuprins:

”n) decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră - orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv o decizie emisă, modificată sau reînnoită în contextul unui control fiscal și care îndeplinește următoarele condiții:

1. este emisă, modificată sau reînnoită de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale a unui stat membru sau de către subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale, indiferent dacă aceasta este efectiv utilizată;

2. este emisă, modificată sau reînnoită la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane și pe care această persoană sau acest grup de persoane are dreptul să se bazeze;

3. se referă la interpretarea sau aplicarea unei dispoziții legale sau administrative privind administrarea sau aplicarea normelor legale naționale referitoare la impozitele din statul membru sau din subdiviziunile teritoriale sau administrative ale statului membru, inclusiv autoritățile locale;

4. se referă la o tranzacție transfrontalieră sau la întrebarea dacă activitățile desfășurate de o persoană într-o altă jurisdicție generează sau nu un sediu permanent; și

5. este luată anterior tranzacțiilor sau activităților dintr-o altă jurisdicție care au potențialul de a genera un sediu permanent sau anterior depunerii declarației fiscale pentru perioada în care a avut loc tranzacția sau seria de tranzacții sau activități.

Tranzacțiile transfrontaliere pot include, fără a se limita la acestea, realizarea de investiții, furnizarea de bunuri, servicii, finanțare sau utilizarea unor active corporale sau necorporale și nu trebuie neapărat să implice în mod direct persoana căreia i se adresează decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră.

o) acord prealabil privind prețul de transfer - orice acord, comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, inclusiv unul (una) emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) în contextul unui control fiscal și care îndeplinește următoarele condiții:

1. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) de către sau în numele guvernului sau al autorității fiscale din unul sau mai multe state membre, inclusiv al oricărei subdiviziuni teritoriale sau administrative din acestea, inclusiv autorități locale, indiferent dacă acesta (aceasta) este efectiv utilizat(ă);

2. este emis(ă), modificat(ă) sau reînnoit(ă) la adresa unei anumite persoane sau a unui grup de persoane și pe care această persoană sau grup de persoane are dreptul să se bazeze; și

3. stabilește, anterior tranzacțiilor transfrontaliere între întreprinderi asociate, un set corespunzător de criterii pentru stabilirea prețurilor de transfer pentru aceste tranzacții sau determină atribuirea profiturilor către un sediu permanent.

p) întreprinderi asociate - o întreprindere care participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei alte întreprinderi sau când aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul întreprinderilor;

r) prețurile de transfer - prețurile la care o întreprindere transferă bunuri corporale și necorporale sau oferă servicii întreprinderilor asociate, iar «stabilirea prețurilor de transfer» se interpretează în consecință;

s) tranzacție transfrontalieră:

1. în sensul lit. n) - o tranzacție sau o serie de tranzacții în care:

(i) nu toate părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții au rezidența fiscală în statul membru care emite, modifică sau reînnoiește decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră;

(ii) oricare dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții are în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;

(iii) una dintre părțile la tranzacție sau la seria de tranzacții își desfășoară activitatea într-o altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent și tranzacția sau seria de tranzacții constituie o parte sau totalitatea activității la sediul permanent. O tranzacție sau o serie de tranzacții transfrontaliere include, de asemenea, măsurile luate de către o persoană în ceea ce privește activitățile comerciale din altă jurisdicție pe care persoana respectivă le desfășoară prin intermediul unui sediu permanent; sau

(iv) tranzacțiile sau seriile de tranzacții respective au un impact transfrontalier.

2. în sensul lit. o) - r) - o tranzacție sau o serie de tranzacții care implică întreprinderi asociate care nu își au toate rezidența fiscală pe teritoriul aferent unei singure jurisdicții sau o tranzacție sau o serie de tranzacții care au un impact transfrontalier;

ș) întreprindere – în sensul lit. o) – s), orice formă de desfășurare a unei activități comerciale.”

42. Alineatul (5) al articolului 291 se abrogă.

43. După articolul 291 se introduc două noi articole, art. 291¹ și 291², cu următorul cuprins:

”ARTICOLUL 291¹

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer

(1) În cazul în care autoritatea competentă din România emite, modifică sau reînnoiește o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau un acord prealabil privind prețul de transfer după data de 31 decembrie 2016, aceasta comunică, prin schimb automat, informații cu privire la acest lucru autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene,

cu limitarea cazurilor prevăzute la alin. (10), în conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304.

(2) În conformitate cu măsurile practice aplicabile adoptate în temeiul art. 304, autoritatea competentă din România comunică informații și autorităților competente din toate celelalte state membre, precum și Comisiei Europene, cu limitarea cazurilor prevăzute la alin. (10), referitoare la deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și la acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite într-un termen care începe cu cinci ani înaintea datei de 1 ianuarie 2017, astfel:

a) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer au fost emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2012 și 31 decembrie 2013, comunicarea are loc dacă acestea erau valabile la data de 1 ianuarie 2014;

b) pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer sunt emise, modificate sau reînnoite între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2016, comunicarea are loc indiferent dacă acestea sunt valabile la data de 1 ianuarie 2017.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), autoritatea competentă din România nu va comunica informațiile privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer emise, modificate sau reînnoite înainte de 1 aprilie 2016 la adresa unei anumite persoane sau a unui anumit grup de persoane care nu desfășoară în principal activități financiare sau de investiții, dar care are o cifră de afaceri anuală netă la nivelul întregului grup, conform definiției de la art. 2 pct.5 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului, care nu depășește echivalentul în lei a 40 000 000 EUR pe parcursul exercițiului financiar care precedă datei emiterii, modificării sau reînnoirii respectivelor decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acorduri prelabile privind prețul de transfer.

(4) Acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale cu țări terțe se exclud din domeniul de aplicare al schimbului automat de informații în cazul în care acordul internațional privind impozitarea în temeiul căruia a fost negociat acordul prelabil privind prețul de transfer nu permite divulgarea sa către terți. Aceste acorduri prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale vor fi schimbate în temeiul art.292 în cazul în care acordul în temeiul căruia a fost negociat acordul prelabil privind prețul de transfer permite divulgarea acestora, iar autoritatea competentă a țării terțe acordă permisiunea ca informațiile să fie divulgate.

(5) În cazul în care acordurile prelabile privind prețul de transfer bilaterale sau multilaterale sunt excluse de la schimbul automat de informații potrivit alin. (4), informațiile prevăzute la alin. (8), menționate în cererea care conduce la emiterea unui astfel de acord prelabil privind prețul de transfer bilateral sau multilateral, fac în schimb obiectul unui schimb în temeiul alin. (1) - (3).

6) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în cazul în care o decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră implică și se referă exclusiv la afacerile fiscale ale uneia sau mai multor persoane fizice.

(7) Schimbul de informații se desfășoară după cum urmează:

a) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (1), în termen de trei luni de la încheierea semestrului din anul calendaristic în care a fost emis/emisă, modificat/modificată sau reînnoit/reînnoită decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau acordul prelabil privind prețul de transfer;

b) pentru informațiile comunicate potrivit prevederilor alin. (2) și (3), înainte de data de 1 ianuarie 2018.

(8) Informațiile comunicate de către autoritatea competentă din România în conformitate cu prevederile alin. (1) –(3), cuprind următoarele:

a) identitatea persoanei, alta decât o persoană fizică, și, dacă este cazul, a grupului de persoane din care aceasta face parte;

b) un rezumat al conținutului deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordului prelabil privind prețul de transfer, inclusiv o descriere a activităților comerciale sau a tranzacției sau seriei de tranzacții relevante, prezentat în termeni abstracti, fără să conducă la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice;

c) data emiterii, modificării sau reînnoirii deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer;

d) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

e) data încetării perioadei de valabilitate a deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer, în cazul în care aceasta este specificată;

f) tipul de decizie fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acord prealabil privind prețul de transfer;

g) valoarea tranzacției sau a seriei de tranzacții aferente deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau acordului prealabil privind prețul de transfer dacă o astfel de valoare este menționată în decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau în acordul prealabil privind prețul de transfer;

h) descrierea setului de criterii utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

i) identificarea metodei utilizate pentru a stabili prețurile de transfer sau prețul de transfer în sine, în cazul unui acord prealabil privind prețul de transfer;

j) identificarea celorlalte state membre, dacă există, care pot fi vizate de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer;

k) identificarea oricărei persoane, alta decât o persoană fizică, din celelalte state membre, dacă există, care poate să fie afectată de decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau de acordul prealabil privind prețul de transfer (indicând statele membre de care sunt legate persoanele afectate);

l) precizarea dacă informațiile comunicate se bazează pe decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau pe acordul prealabil privind prețul de transfer în sine sau sunt furnizate ca urmare a cererii menționate la alin. (5).

(9) Pentru a facilita schimbul de informații menționate la alin. (8), Comisia Europeană adoptă măsurile practice necesare pentru aplicarea schimbului automat obligatoriu de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețuri de transfer, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării setului de informații prevăzut la alin. (8), în cadrul procedurii de stabilire a formularului-tip prevăzut la art. 303 alin. (6).

(10) Informațiile definite la alin. (8) lit. a), b), h) și k) nu se comunică Comisiei Europene.

(11) Autoritatea competentă a statului membru identificat în temeiul alin. (8) lit.j), confirmă, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea acestor informații autorității competente care le-a furnizat, fără întârziere și, în orice caz, în cel mult șapte zile lucrătoare de la primire. Această măsură se aplică până când registrul menționat la art. 304 alin. (5) devine funcțional.

(12) Statele membre pot, în conformitate cu art. 288 și art. 304 alin.(3), să solicite informații suplimentare, inclusiv textul integral al unei decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al unui acord prealabil privind prețul de transfer.

ARTICOLUL 291²

Statistici privind schimburile automate

(1) Înainte de 1 ianuarie 2018, România pune la dispoziția Comisiei Europene în fiecare an statistici cu privire la volumul schimburilor automate prevăzute la art. 291 și 291¹ și, în măsura posibilului, informații cu privire la costurile și beneficiile administrative și de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc și orice potențiale modificări, atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru terți.

(2) Înainte de 1 ianuarie 2019, Comisia Europeană înaintează un raport care furnizează o privire de ansamblu și o evaluare a statisticilor și a informațiilor primite în temeiul alin. (1), referitor la aspecte precum costurile și beneficiile administrative și de altă natură relevante ale schimbului automat de informații, precum și la aspecte practice legate de acesta. Dacă este oportun, Comisia Europeană prezintă Consiliului Uniunii Europene o propunere privind categoriile și condițiile

prevăzute la art. 291 alin. (1), inclusiv condiția ca informațiile referitoare la rezidenții din alte state membre să fie disponibile și/sau elementele menționate la art. 291 alin. (4).

(3) Atunci când examinează o propunere înaintată de Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene evaluează consolidarea suplimentară a eficienței și a funcționării schimbului automat de informații și creșterea standardului aferent, pentru a se prevedea că:

a) autoritatea competentă din fiecare stat membru comunică, prin intermediul schimbului automat, autorității competente din orice alt stat membru informații referitoare la perioadele impozabile care încep la 1 ianuarie 2019, cu privire la rezidenții din acel alt stat membru în ceea ce privește toate categoriile de venituri și de capital enumerate la art. 291 alin. (1), astfel cum trebuie să fie înțelese în temeiul legislației naționale din statul membru care comunică informațiile;

b) listele de categorii și elemente prevăzute la art. 291 alin. (1) și (4) se extind pentru a include alte categorii și elemente, inclusiv redevențele.”

44. După alineatul (5) al articolului 303, se introduc două noi alineate, alin. (6) și alin. (7), cu următorul cuprins:

”(6) Schimbul automat de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prelabile privind prețul de transfer în temeiul art. 291¹ se efectuează utilizând formularul-tip adoptat de Comisia Europeană. Acest formular-tip nu depășește componentele destinate schimbului de informații enumerate la art. 291¹ alin. (8) și alte domenii conexe legate de aceste componente necesare pentru atingerea obiectivelor de la art. 291¹.

(7) Regimul lingvistic stabilit de Comisia Europeană nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la art. 291¹ în oricare limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene. Cu toate acestea, regimul lingvistic respectiv poate prevedea ca elementele esențiale ale unor astfel de informații să fie trimise, de asemenea, într-o altă limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene.”

45. După alineatul (3) al articolului 304, se introduc trei noi alineate, alin. (4) – (6), cu următorul cuprins:

”(4) Persoanele acreditate în mod corespunzător de autoritatea de acreditare în materie de securitate a Comisiei Europene pot avea acces la informațiile în cauză numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea, menținerea și dezvoltarea registrului menționat la alin. (5) și a rețelei CCN.

(5) Până la 31 decembrie 2017, Comisia Europeană dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru referitor la cooperarea administrativă în domeniul fiscal în care informațiile care urmează să fie comunicate în conformitate cu art. 291¹ alin.(1)-(3) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate. Autoritățile competente ale tuturor statelor membre au acces la informațiile înregistrate în respectivul registru. Comisia Europeană are, de asemenea, acces la informațiile înregistrate în respectivul registru, dar în limitele prevăzute în art. 291¹ alin. (10). Măsurile practice necesare se adoptă de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la art. 5 și art. 10 din Regulamentul (UE) nr.182/2011.

(6) Până când respectivul registru central securizat devine operațional, schimbul automat de informații prevăzut la art. 291¹ alin. (1)-(3) se efectuează în conformitate cu alin. (1) și cu modalitățile practice aplicabile.”

46. Alineatul (3) al articolului 306 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la art. 291 și 291¹, precum și rezultatele practice obținute. Formularul și condițiile de transmitere a evaluării anuale se adoptă de către Comisia Europeană potrivit procedurii prevăzute la art. 5 și art. 10 din Regulamentul (UE) nr.182/2011.”

47. Alineatul (4) al articolului 306 se abrogă.

48. După articolul 306 se introduce un nou articol, art. 306¹, cu următorul cuprins:

”ARTICOLUL 306¹

Confidențialitatea informațiilor

(1) În conformitate cu dispozițiile aplicabile autorităților din Uniunea Europeană, Comisia Europeană păstrează confidențialitatea informațiilor care îi sunt comunicate în temeiul prezentului capitol, informații care nu pot fi utilizate în alte scopuri în afară de cele necesare pentru a stabili dacă și în ce măsură statele membre se conformează prezentului capitol.

(2) Informațiile comunicate Comisiei Europene de către România în temeiul art. 306, precum și orice raport sau document elaborat de Comisia Europeană pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Informațiile transmise intră sub incidența secretului de serviciu și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației interne a statului membru care le-a primit.

(3) Rapoartele și documentele întocmite de Comisia Europeană, prevăzute la alin. (2), pot fi utilizate de România doar în scopuri analitice, nu se publică și nici nu se pun la dispoziția unei alte persoane sau a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei Europene.”

49. După alineatul (1) al articolului 308, se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul oricărei prelucrări de date cu caracter personal în temeiul prezentului capitol de către instituțiile și organismele Uniunii Europene. Cu toate acestea, în scopul aplicării corecte a prezentului capitol, domeniul de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la art. 11, art. 12 alin. (1) și art. 13-17 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 este limitat în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la art. 20 alin. (1) lit. (b) din regulamentul respectiv.”

50. La articolul 336, alineatul (1), literele i) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(i) nerespectarea de către instituțiile de credit a oricărei obligații privind furnizarea informațiilor potrivit art. 61, precum și nerespectarea de către bănci a obligațiilor de decontare prevăzute la art. 172;

j) nerespectarea de către orice persoană sau entitate, cu excepția instituțiilor de credit, a obligației privind furnizarea informațiilor, potrivit art. 61;”

51. Alineatul (3) al articolului 342 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetului general consolidat administrate de alte autorități publice care administrează creanțe fiscale, precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod se aprobă prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.”

52. După alineatul (4) al articolului 342 se introduce un nou alineat, alin. (5) cu următorul cuprins:

„(5) Ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală emise în temeiul Codului fiscal, Codului de procedură fiscală precum și a altor reglementări din domeniul de competență al Ministerului Finanțelor Publice se supun în mod obligatoriu avizării Ministerului Finanțelor Publice înaintea aprobării. Avizul Ministerului Finanțelor Publice este un aviz conform.”

53. La art. 345 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 345 – **Înscrierea garanțiilor reale la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare**”

54. După alineatul (1) al articolului 345 se introduce un nou alineat, alin. (2) cu următorul cuprins:

„(2) Procedura de înscriere a garanțiilor reale la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare pentru creanțele fiscale administrate de către organul fiscal local se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, cu avizul Ministerului Justiției.”

Art. II

(1) Prevederile art. I pct. 18 se aplică și în cazul declarațiilor fiscale depuse eronat anterior intrării în vigoare a prezentei legi. În acest caz, termenul de 5 zile curge de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Prevederile art. I pct. 36 se aplică și executărilor în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi. În cazul sumelor încasate și nevirate la data intrării în vigoare a prezentei legi, termenul de 15 zile începe să curgă de la această dată.

Art. III Termenul "precauție" din cuprinsul articolului 62 alin. (2) lit. e) și din cadrul Anexelor 1 și 2 ce fac parte integrantă din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește cu sintagma "diligență fiscală".

Art. IV

(1) Prevederile art. 213 alin. (8) se aplică și măsurilor asigurătorii aplicate înainte de 1 ianuarie 2016.

(2) În situația în care anterior datei de 1 ianuarie 2016 au fost instituite măsuri asigurătorii de către organele fiscale, precum și măsuri asigurătorii instituite potrivit Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, măsurile asigurătorii instituite de organul fiscal încetează de drept la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. V

Prevederile prezentei legi intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017, cu excepția art. I pct. 1, 25, 51-54, precum și art. III și art. IV care intră în vigoare în 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.